

Universitätsbibliothek Wuppertal

Q. Horatius Flaccus

Horatius Flaccus, Quintus

Amstelaedami, 1728

An den Leser

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-830](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-830)

NE paginae hae profus vacarent, exhibuimus tibi ex Cruquio & Pithoeo Epigramma veteris Grammatici in PASIPHAEEN, quo omnes versus Horatianos non ineleganter expressit. Porro, quia semel iterumque usu venerat, ut ea de re in Notis ageremus, eadem Metra eodemque ordine ex reliquiis trium Scriptorum, quos Noster sequi profitetur, undique collecta dedimus; ut re ipsa videas qua fide ille dixerit, Ep. I. ult.

Quod timui mutare modos & Carminis artem.

Verum vero illum XVII. *illicitisque gaudent*, cui Flacci iste respondet *Lydia dic per omnes*, ex Aristophane pensavimus, cum apud istos hodie non reperiatur. Neque tamen dubium est, quin Alcaicus sit, fide Grammaticorum Latinorum; etsi ex Aristophane potius citaverit Hephæstio p. 29. ideo, ut videtur, quia apud Lyricos Proödi duntaxat vicem egit, apud illum continenter & jugiter usurpatus est. Illud vero majoris est momenti, quod versu XVIII. consulto vñ circumflexum reposuimus,

Δεῦτε νῦν ἄβ | ραὶ Χάριτες καλλίκομοι | τε Μοῖσαι,
ut cum Flacci metro congrueret,

Te deos, o | ro, Sybarin cur properes amando.

Quippe apud Sapphonem, (Hephæst. p. 30.) *νῦν* breve & Encliticon est; adeo ut pes primus, pariter ac duo sequentes, Choriambus sit;

Δεῦτε νῦν ἄβ | ραὶ Χάριτες | καλλίκομοι | τε Μοῖσαι.
Quare Choriambici exemplum adducunt Diomedes p. 510. & Terentianus Maurus p. 2424. Atque inde est, quod litem Horatio intendit Marius Victorinus p. 2614. ob immutatum in versus principio pedem: *Quod metrum, inquit, sive errore seu studio poetæ, secus quam ratio est, processit. Etenim si imitatus esset Alcaicum; ita protulisset, Te deus o, non Te deos o. Tamen, si non studio factum est, habet excusationem, quod legem quam ipse sibi casu aliquo dixerat, usque ad ultimam Aſmatis partem observando produxit.* Atrocius vero in Nostrom invehitur Attilius Fortunatianus p. 2683. ignorantiam, salebram, errorem, durissimumque pedem increpitans. Confitendum quidem est, non jam amplius Choriambicum esse Versum Flacci; sed in aliud metri genus migrare, Πολυχηματίστον puta vel Ἀσυνάσθητον. Studio tamen, non errore, id fecisse Nostrom, nulla mihi dubitatio est; & in

hoc quoque Alcaicum & Sapphonem magistros sibi ac duces habuisse crediderim, etsi in tam pauculis Fragmentis nullum hodie exemplum extet. Quippe hoc metrum, ex gemino jam colo constans,

Te deos oro Sybarin | cur properes amando,

& suave numerosumque est; priusque ejus membrum, quod solum in Nostro redarguunt Grammatici, saepe apud Eupolin & Aristophanem habetur: ut in Parabasi Nubium v. 508. & seq.

Ω θεάμενοι, κατὰρᾶ | πρὸς γ' ὁμῶς ἰδευθέρως.

Τοῖς σοφοῖς ἂν ἐνεὶ ἐγὼ | ταῦτ' ἐπραγματευσάμην.
& cum diverso colo junctum apud Euphorionem Chersonesiotam, Hephæst. p. 60.

Ὁ βέβηλος, ὃ τελεταὶ | τῷ νῆε Διονύσου.

Jam autem Aeolica haec metra esse, & proinde de Sapphone atque Alcaeo petita, vel illud indicio est, quod primus pes dissyllabus utriusque coli (seu Spondeus sit, sive Trochaeus aut Iambus) indiscriminatim ponitur arbitrio Poëtae: qui proprius est Aeolici carminis character: ut in illis Aristophanis & Eupolidis,

Ὅς μὲ | γίσιον ὄντα Κλίαν' | ἔπαισ' | ἐς τὴν γαστέρα.

Ὁ σῶ | φρονι τε γῶ καταπύ | γων ἄ | ρισ' ἠκυσάτην.

Praeterea quoque, cum hoc metrum nihil aliud sit quam Trochaeus Archilochus secunda fede fractus & inversus; quemadmodum ille quem jam dedimus, si ὦγε ponis vice ἐγὼ, rotundissimum exit Tetrametrum,

Τοῖς σοφοῖς ἂν ἐνεὶ ὦγε ταῦτ' ἐπραγματευσάμην,

vel inde etiam conjicias Aeolicum fuisse metrum. Amabant enim Aeolenses recepta metra sic infringere & variare; sicut Heroicum versum Alcaeus & Sappho nunc primo pede per Trochaeum, Iambum, aut Pyrrichium; nunc quarto pede per Anapaestum infuscabant;

Ἰψὶ | δὴ τὸ μέλαθρον ἀέβητε, τέκτονες ἄνδρες.

Κέλο | μὰί τινα τὸν χερσίντα Μένωνα καλέσσαι.

Κατὰδίασκει, Κυδέρη, ἄ | βρὸς Ἄδω | νις· τί κε
δεῖμην;

Καττύπτεσθε, κόραι, καὶ | καταρήγ | νισθε χιτῶνας.

Ergo, pace tandem Grammaticorum, neque errore Noster, neque immodulate, nec sine duce & auctore hoc metrum adhibuit.